

Λευκίμμη: «Δεν θα

Από ένα σημείο και μετά στο «μέτωπο της Λευκίμμης», το θέμα έφυγε από τα όρια μιας καθ' όλα παράνομης χωματερής και πήρε σοβαρή πολιτική διάσταση. Ο καθένας απορεί γιατί η κυβέρνηση παίρνει ένα τέτοιο ρίσκο για ένα ζήτημα όχι ιδιαίτερα σημαντικό. Το ποσό που θα χαθεί σε μια περίπτωση υποχώρησής της δεν είναι τεράστιο. Τα πρόστιμα που επιβάλλονται από την ΕΕ έτσι και αλλιώς θα συνεχιστούν τόσο για τις υπόλοιπες παράνομες χωματερές ανά την Ελλάδα όσο και για τους ΧΥΤΑ που θα χαρακτηριστούν παράνομοι την επόμενη διετία. Ούτως ή άλλως η κυβέρνηση θα υποχρεωθεί να προχωρήσει σύντομα στη δημιουργία Χώρων Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων με εργοστάσια ανάκτησης παντού.

Θα μπορούσαν πολύ απλά να αναθέσουν στην επιτροπή διαχείρισης στερεών αποβλήτων της Κέρκυρας τη μελέτη για ένα έργο που έτσι και αλλιώς θα πρέπει να γίνει σύντομα. Γιατί λοιπόν ρισκάρει σε μια σύγκρουση με απρόβλεπτες συνέπειες και μάλιστα, όταν ο αντίπαλος δεν έχει πεδίο οπισθοχώρησης; Όλα δείχνουν ότι η κυβέρνηση, όπως και σε άλλες περιπτώσεις, επιδιώκει τη συντριβή μίας καθ' όλα φυσιολογικής ακόμα και με την αστική έννοια, αντίδρασης του λαού προκειμένου να εδραιωθεί η πεποίθηση του «δεν γίνεται τίποτα». Να αποθαρρυνθούν στο μέλλον οποιεσδήποτε αντιστάσεις για το παραμικρό. Να καταφέρουν να μας μεταλλάξουν από εργαζόμενους πολίτες με αστικά δικαιώματα και ελευθερίες συνταγματικά κατοχυρωμένες, σε δουλοπάροικους των πολυεθνικών, απαθείς, φοβισμένους, καταναλωτές σκουπιδιών μιας χρήσης, χωρίς ίχνος συλλογικής σχέσης και χωρίς καμιά δυνατότητα αντίστασης σε οποιοδήποτε επίπεδο ανάμεσα μας.

Να σκεφτεί κανείς ότι σε ένα νομό σαν την Κέρκυρα, με σχεδόν 70% εκλογική επιρροή των ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, η εργατική τάξη βρίσκεται σε απίστευτη κατάσταση. Απλήρωτη εργασία, παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας και καθημερινές ανακοινώσεις από εργαζόμενους διαφόρων οργανισμών που έχουν να πληρωθούν για τέσσερις ή για έξι μήνες. Οικογένειες που ζουν στην αθλιότητα.

Την ίδια στιγμή το μοναδικό ενδιαφέρον των κομμάτων είναι να «ισχυροποιήσουν την θέση τους στη Βουλή», πατώντας πάνω στα πτώματα των εργαζομένων. Η αντικαπιταλιστική Αριστερά πρέπει να συγκροτεί τις δυνάμεις με ορίζοντα την ανελέητη εποχή που έρχεται.

■ ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, Κέρκυρα

Για μία ακόμα εβδομάδα οι κάτοικοι της Λευκίμμης συνεχίζουν την εξέγερσή τους κατά του εγκλήματος του «ΧΥΤΑ» σε απόσταση αναπνοής από τα σπίτια. Με μεγάλη λαϊκή συνέλευση και συγκρούσεις με τα ΜΑΤ τη Δευτέρα του αγίου Πνεύματος, εμπέδωσαν το πνεύμα της ανυπακοής, της αντίστασης και του νικηφόρου αγώνα.

Το προπροηγούμενο Σάββατο το απόγευμα οι κάτοικοι της Λευκίμμης συμμετείχαν για πρώτη φορά στη λαϊκή συνέλευση της περιοχής τους προκειμένου να αποφασίσουν για τα ζητήματα του αγώνα τους αλλά και για τρέχοντα ζητήματα της κοινωνικής τους ζωής. Μια συνέλευση που είχε ιδιαίτερη σημασία, καθώς για εβδομάδες δεν υπάρχει λειτουργία της λεγόμενης αυτοδιοίκησης, ενώ ο δήμαρχος και το δημοτικό

συμβούλιο είναι άφαντοι και αντιμετωπίζονται εχθρικά από τους κατοίκους.

Αν προσθέσουμε και το γεγονός ότι η παρουσία του κράτους γίνεται αντιληπτή μόνο διά μέσου των δυνάμεων καταστολής, καταλαβαίνει κανείς ότι η λαϊκή συνέλευση δεν ήταν μια συνηθισμένη εκδήλωση, αλλά μια τελετουργία ευθύνης για τους κατοίκους και ένας πρωτόγνωρος θεσμός άμεσης δημοκρατίας.

Αυτό φαινόταν από το επίπεδο της οργανωμένης σύζήτησης, τη σοβαρότητα και υπευθυνότητα με την οποία συμμετείχαν όλοι. Έγιναν ομιλίες από επιστήμονες και ανθρώπους καλλιέργημενους, μέχρι και από ανθρώπους εργαζόμενους της καθημερινότητας που, υποθέτω ότι πρώτη φορά μιλούσαν σε μεγάλο ακροατήριο. Και όμως, ούτε μία ομιλία δεν ήταν χωρίς ενδιαφέρον.

Χρειάζεται να τα αναφέρουμε αυτά για δύο λόγους, πρώτο γιατί η άμεση δημοκρατία δεν είναι τόσο δύσκολο

πράγμα όσο νομίζουμε και δεύτερο γιατί τα περισσότερα μέσα ενημέρωσης το παρακάμπουν συνειδητά.

Οι ψηφοφορίες έγιναν φανερά και κανένας, ακόμα και αν διαφωνούσε, δεν αισθανόταν την παραμικρή πίεση. Οι κάτοικοι της Λευκίμμης δεν είναι μόνο εξαγριωμένοι διαδηλωτές αλλά έχουν και το επίπεδο του πολιτισμού να συζητούν πολύ δύσκολα και σοβαρά ζητήματα της εποχής μας με έναν τρόπο που θα το ζήλευαν και τα καλύτερα συνέδρια.

Ένα εικοσιτετράωρο μετά, η εργολήπτρια εταιρεία έκοβε τις ελιές και άλλα δένδρα, ενώ με βαριά οχήματα καταπατούσε τις γύρω ιδιοκτησίες προκειμένου να διανοίξει τους δρόμους προς τη χωματερή. Όταν έσπευσαν εκεί οι ιδιοκτήτες των καταπατηθέντων κτημάτων και ζήτησαν από την αστυνομία να κάνει το καθήκον της και να οδηγήσει τους καταπατητές στο αυτόφωρο, οι αστυνομικοί τους αντιμετώπισαν με χλευασμούς. Λίγη ώρα αργότερα, 300 αγανακτισμένοι κάτοικοι γκρέμισαν την καγκελόπορτα της χωματερής και επιτέθηκαν στα ΜΑΤ με αποτέλεσμα να τραυματιστούν και να μεταφερθούν στο νοσοκομείο τρεις άνδρες των ΜΑΤ, ενώ μεταφέρθηκε τραυματισμένος και ο υποδιοικητής των αστυνομικών δυνάμεων, τον οποίο όμως χτύπησαν οι ίδιοι οι ΜΑΤατζήδες επειδή φορούσε πολιτικά και δεν τον αναγνώρισαν. Αμέσως μετά συγκροτήθηκε διαδήλωση 800 κατοίκων που καταδίωξε τα ΜΑΤ κατά μήκος του περιφερειακού δρόμου.

Από το πρωί της Δευτέρας (του αγίου Πνεύματος) και μέχρι τα ξημερώματα της Τρίτης (δηλαδή επί 20 ώρες) συνέχιζονταν οι συγκρούσεις με αμείωτη ένταση. Διαμορφώθηκαν δύο φλεγόμενα οδοφράγματα σε απόσταση τριακοσίων μέτρων το ένα από το άλλο με αυτοκίνητα ξύλα και κορμούς δένδρων. Τα ΜΑΤ βρίσκονταν στη μέση στο ύψος της διασταύρωσης προς

Για τις χωματερές η κ

■ ΣΤΡΑΤΟΣ ΒΟΥΡΑΖΕΡΗΣ

Στον τομέα των στερεών αποβλήτων η ανυπαξία σχεδιασμού και οι θνησιγενείς λύσεις των ΧΥΤΑ οξύνουν αντί να λύνουν το πρόβλημα». Αυτά γράφονταν το 2003 στο κυβερνητικό πρόγραμμα της ΝΔ, από τον υπεύθυνο για τη σύνταξή του –το σημερινό υπουργό «Περιβάλλοντος»– Γ. Σουφλιά. Λίγο πιο κάτω, περιγράφοντας την περιβαλλοντική πολιτική που θα ασκούσε η ΝΔ ως κυβέρνηση, αναφέρεται ότι «πρώτη και βασική αρχή της περιβαλλοντικής μας πολιτικής είναι η διασφάλιση της συμμετοχής του πολίτη στη διαμόρφωση και εφαρμογή στην πράξη των περιβαλλοντικών μέτρων».

Τι έχει γίνει όμως μετά από τέσσερα χρόνια εφαρμογής του κυβερνητικού προγράμματος της ΝΔ; Οι Χώροι Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων παραμένουν στην πράξη το βασικό εργαλείο στη διαχείριση των στερεών αποβλήτων, ενώ η συμ-

μετοχή των πολιτών στη διαμόρφωση των περιβαλλοντικών μέτρων, αντικαταστάθηκε με την επιβολή στους πολίτες διά ροπάλου, των κυβερνητικών επιλογών.

Οι κινητοποιήσεις των πολιτών στη Θεσσαλονίκη, στο Θριάσιο Πεδίο, στο Καρβουνάρι και στην Ηγουμενίτσα της Θεσπρωτίας και ιδιαίτερα στη Λευκίμμη της Κέρκυρας, αποδεικνύουν την όξυνση του προβλήματος και την αδυναμία της κυβερνητικής πολιτικής στο να επιλύσει το πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων, με κριτήριο την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος.

Η κυβέρνηση κλείνει τα αυτιά της στους αγωνιζόμενους κατοίκους, κατηγορώντας τους ότι το μόνο που τους νοιάζει είναι η διαφύλαξη της αντικειμενικής αξίας των περιουσιών τους. Η ΝΔ όμως είναι εκείνη, όπως και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, που με τις επιλογές τους στη χωροθέτηση των ΧΥΤΑ, αλλά και συνολικότερα στον τομέα της διαχείρισης απορριμμάτων, προστάτε-

μας καταβάλουν»

τη χωματερή, ενώ ομάδες νεαρών έκαναν επιθέσεις με πέτρες και μολότοφ κατά μήκος του δρόμου μέσα από τους ελαιώνες.

Κατά τη διάρκεια της ημέρας δύο αεροπλάνα PCTL έκαναν χαμηλές πτήσεις πάνω από τους διαδηλωτές για να δίνουν πληροφορίες για τις κινήσεις τους. Όταν έπεσε το σκοτάδι, οι κάτοικοι κατέβασαν τους διακόπτες της ΔΕΗ από τις κολόνες του δρόμου με αποτέλεσμα να περιοριστούν οι επιθέσεις των ΜΑΤ. Έφφρασαν συνεργείο της ΔΕΗ για να συνδέσει το ρεύμα αλλά οι κάτοικοι τους έδιωξαν και το ξαναέκλεισαν.

Ήταν τέτοιας έκτασης και διάρκειας οι συγκρούσεις, που στη μία μετά τα μεσάνυχτα τελείωσαν τα πυρομαχικά εκατέρωθεν με αποτέλεσμα να γίνει ανακωχή για ανεφοδιασμό. Η περιοχή είχε πνιγεί στα δακρυγόνα και τα χημικά και γινόταν συχνά εκρήξεις από ντεπόζιτα και άλλα εύφλεκτα υλικά.

Δίπλα μου ήταν ένας κύριος γύρω στα 60 ο οποίος, κάθε που η διμοιρία των ΜΑΤ πήγαινε για να επιτεθεί στα παιδιά που βρισκόταν μέσα στις ελιές, έδινε το σύνθημα για επίθεση από τα πλάγια. Κάποια στιγμή τον ρώτησα τι ψήφισε στις προηγούμενες εκλογές και μου απάντησε «μη μου το θυμίζεις τώρα, ήμουν μέλος της τοπικής της ΝΔ και παραιτήθηκα μαζί με τους υπόλοιπους πριν από μερικές μέρες».

Πιο πέρα ήταν μια νεαρή γυναίκα γύρω στα τριάντα που δεν έμοιαζε σε καμία περίπτωση με το στερεότυπο της διαδηλώτριας. «Αυτή που προκαλεί μόνη της τα ΜΑΤ τι είναι;», ρώτησα τον διπλανό μου, που ήταν ντόπιος. «Τίποτα μωρέ», μου απάντησε, «Μαρί Κλέρ και βάφει τα νύχια της».

Εδώ αξίζει να υπογραμμίσουμε ότι επί 20 ώρες συγκρούσεων δεν εμφανίστηκε ούτε ένας –το τονίζω– από τα μέλη των οργανώσεων του ΣΥΡΙΖΑ ή του ΚΚΕ. Το μεν ΚΚΕ, επειδή φαίνε-

ται δεν πέρασε η «γραμμή» του για να συμπορευθούν όλοι υπό τα πανό του ΠΑΜΕ. Ο δε ΣΥΡΙΖΑ επειδή –όπως μας είπε ένα στέλεχος του– ήταν του «αγίου Πνεύματος». Δικαίως λοιπόν κάποιος του απάντησε. «Καλά τότε την επόμενη επανάσταση να την κάνουμε “του Θωμά” που θα μπορείτε».

Εκείνο το βράδυ έγιναν δύο συλλήψεις παιδιών από τη Λευκίμμη, που οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα, ενώ εκδόθηκαν εντάλματα σύλληψης για δύο από τα μέλη της συντονιστικής επιτροπής.

Σε ανακοίνωση του ΜΕΡΑ Κέρκυρας με τίτλο «ανοικτή επιστολή προς τους “αφέντες” και τους εργολάβους του μέλλοντός μας», μεταξύ άλλων αναφέρονται και τα εξής: «Σας έχει ενοχλήσει που οι Λευκιμμιώτες αντιστέκονται στη δικτατορία σας και ιδρύουν τους δικούς τους θεσμούς. Σας ενοχλεί που οι κάτοικοι της Λευκίμμης, κάτω από καθεστώς δικτατορίας αποφασίζουν στη λαϊκή συνέλευσή τους, διαφαρόντας για τους θεσμούς της δήθεν εκπροσώπησης.

Θέλετε να συντρίψετε τη Λευκίμμη και να στείλετε σε όλη την Ελλάδα το μήνυμα. Να εμποδώσει ο λαός την πεποίθηση ότι “δεν γίνεται τίποτα”. Να στερεώσετε το καθεστώς τρόμου και παραίτησης από τα κοινά. Να μας μετατρέψετε σε δουλοπάροικους του δικού σας τεχνολογικού μεσαίωνα.

Δολοφονήσατε μια γυναίκα, αφήσατε δύο ορφανά, τραυματίσατε ανθρώπους, καταπατήσατε ιδιοκτησίες φτωχών αγροτών και ξεριζώσατε ελιές, καθυβρίσατε γέροντες και γυναίκες, εισβάλατε σε σπίτια άνομπλοι, πνίζατε τη Λευκίμμη με τα δακρυγόνα και τα χημικά. Απειλείτε με φυλακίσεις τον αγωνιζόμενο λαό της Λευκίμμης. Μην περιμένετε να μας υποτάξετε. Δεν σας φοβόμαστε. Θα προστατέψουμε τον τόπο μας με κάθε θυσία».

Την επόμενη μέρα έγινε συγκέ-

ντρωση έξω από τα δικαστήρια με αίτημα την αποφυλάκιση των συλληφθέντων, την αποχώρηση των ΜΑΤ και το σταμάτημα του έργου που αποτελεί οικολογικό έγκλημα. Την ίδια μέρα συγκροτήθηκε επιτροπή αλληλεγγύης των κατοίκων της πόλης της Κέρκυρας, η οποία κυκλοφόρησε κείμενο υπογραφών, οργάνωσε ανοικτή εκδήλωση στο κέντρο της πόλης και καλεί τους Κερκυραίους να πάρουν μέρος στο παγκερκυραϊκό συλλαλητήριο την Παρασκευή 27 Ιουνίου στην πλατεία Σανρόκκο, που διοργανώνουν η Συντονιστική Επιτροπή της Λευκίμμης μαζί με όλους τους φορείς της Κέρκυρας.

Στην ανακοίνωσή της, η Επιτροπή Αλληλεγγύης μεταξύ άλλων αναφέρει: «Καλούμε όλους τους πολίτες να σταθούμε αλληλέγγυοι στους κατοίκους της Λευκίμμης. Τα γεγονότα μας ξεπερνούν. Αυτά που συμβαίνουν αφορούν όλους μας, είναι ένας

κρίκος σε μια μακριά αλυσίδα (Καρβουνάρι Θεσπρωτίας, Ικαρία, Δυτική Αθήνα, Άσσηρος, Θεσσαλονίκη, Χανιά κ.λπ.) που αποδεικνύουν περίτρανα ότι η περιφέρεια πολιτική περιβάλλοντος είναι μια απάτη. Στην πραγματικότητα “φυτεύουν” χωματερές».

Οι κάτοικοι της Λευκίμμης, περισσότερο από τον καθένα δεν μπορούν να κάνουν πίσω. Όχι από κάποιο πείσμα αλλά επειδή δεν υπάρχει πίσω. Οι επιτιθέμενοι δεν φρόντισαν για αυτό. Εάν γίνει η χωματερή σε αυτή την απόσταση από τα σπίτια θα πρέπει να μεταναστεύσουν. Δεν υπάρχει κανένα ίχνος υπερβολής σε αυτό. Θα καταστραφεί ένα πανέμορφο κομμάτι της Κέρκυρας, γνωστό για την ομορφιά του από την εποχή του Θουκυδίδη. Όπως λέει σε ένα ποίημα που έγραψε ένας γνωστός τεχνίτης επιγραφών, «τέσσερις μέρες πέρασαν όπου τα δακρυγόνα, απ’ τη Λευκίμμη έδιωξαν όλα τα χελιδόνια».

Σημείο καμπής στο μαχητικό αγώνα των κατοίκων της Λευκίμμης αποτέλεσε η λαϊκή συνέλευση της προηγούμενης Δευτέρας

υρρίαρχη πολιτική διαχείρισης απορριμμάτων

σαν και προστατεύουν τις περιοχές - φιλέτα, από το στίγμα της λειτουργίας ΧΥΤΑ σε αυτές, ενώ την ίδια στιγμή καταδικάζουν σε διαρκή υποβάθμιση περιοχές με λιγότερο προνομιούχους κατοίκους.

Γιατί άραγε οι τρεις ΧΥΤΑ, που προέβλεπε ο αρχικός σχεδιασμός για το νησί της Κέρκυρας, έγινε ο εξής... ένας, της Λευκίμμης, και μάλιστα στο λιγότερο τουριστικά ανεπτυγμένο τμήμα του νησιού; Γιατί από το 1965 μέχρι και σήμερα, η Δυτ. Αττική και συγκεκριμένα το Θριάσιο Πεδίο, δέχεται το 95% των απορριμμάτων της Αττικής στις δύο, πρακτικά μία, χωματερές –κατ’ όνομα και μόνο ΧΥΤΑ– των Άνω Λιοσίων και της Φυλής; Ανάλογη είναι και η κατάσταση του ΧΥΤΑ στους Ταγαράδες της Θεσσαλονίκης, ο οποίος ήδη από το 1990 έχει κωροσει.

Η λειτουργία της συντριπτικής πλειοψηφίας των ΧΥΤΑ της χώρας, χωρίς άδεια λειτουργίας, αποδεικνύει περίτρανα, ότι αυτοί αδυνατούν να καλύψουν στο ελάχιστο τους όρους ασφαλών λειτουργίας, που η ίδια η πολιτεία με

τους νόμους της έχει θέσει. Καθιστούν δε την ανησυχία και τις αντιδράσεις των κατοίκων περιοχών στις οποίες προγραμματίζεται η κατασκευή νέου ΧΥΤΑ (βλ. Λευκίμμη, Μαυροράχη, Καρβουνάρι κ.ά) δικαιολογημένες, αφού βλέπουν τους εαυτούς τους ως τα νέα θύματα, του πολέμου των σκουπιδιών, μιας και καλούνται να «καθαρίσουν» για λογαριασμό ενός ολόκληρου νομού γνωρίζοντας ότι με την υφιστάμενη πολιτική η περιοχή τους πολύ σύντομα θα μετατραπεί σε ένα απέραντο σκουπιδότοπο, ενώ λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα κάτοικοι... «συντοπίτες» τους θα απολαμβάνουν τον καθαρό αέρα στην αυλή της προστατευμένης από ρυπογόνες εγκαταστάσεις βίλας τους.

Και δεν θα μπορούσε να νιώθουν διαφορετικά, αφού την ίδια στιγμή που η ευρωπαϊκή νομοθεσία (βλ. οδηγία 99/31), η διεθνής πρακτική, αλλά και η υφιστάμενη κατάσταση στη χώρα μας, στον τομέα της διαχείρισης των σκουπιδιών, καθιστούν αναποτελεσματική τη λύση των ΧΥΤΑ, η κυβέρνηση επιμένει σε αυτή, ενώ τα βήματα που κάνει στην κατεύθυνση της ολοκλη-

ρωμένης διαχείρισης απορριμμάτων είναι μηδαμινά έως ανύπαρκτα. Χαρακτηριστικό για αυτό αποτελούν τα προγράμματα ανακύκλωσης, τα οποία ενώ θα μπορούσαν να μειώσουν σημαντικά τον όγκο των σκουπιδιών που καταλήγουν στους ΧΥΤΑ, παραμένουν ακόμα σε εμβρυακό στάδιο.

Είναι κοινά αποδεκτό από την επιστημονική κοινότητα ότι ο όγκος των σκουπιδιών που παράγεται σήμερα, τόσο στα μεγάλα αστικά κέντρα, όσο και σε περιοχές με μεγάλες διακυμάνσεις στον πληθυσμό τους λόγω του τουρισμού, στο βαθμό που καταλήγουν στο σύνολό τους σε ΧΥΤΑ, τους καθιστά, μία λύση με «κοινά ποδάκια», η οποία μετά από λίγα χρόνια θα έχει καταστρέψει τους κατοίκους και το περιβάλλον των περιοχών αυτών. Επίσης, η ανεξέλεγκτη απόθεση απορριμμάτων στους υφιστάμενους ΧΥΤΑ, έχει οδηγήσει να θάβονται σε αυτούς απορρίμματα όπως βιομηχανικά και νοσοκομειακά, προκαλώντας σημαντική επιβάρυνση στο περιβάλλον της περιοχής.

«Μνημεία» τέτοιων καταστροφών έχουμε

ήδη στην Ελλάδα, με πιο χαρακτηριστικό αυτό των Άνω Λιοσίων και της Φυλής. Η παράταση της λειτουργίας των δύο «ΧΥΤΑ» τα τελευταία χρόνια, τους καθιστά «παγίδες θανάτου» για τους εργαζόμενους σε αυτές, ενώ έχει κοστίζει και σε ανθρώπινες ζωές ανθρώπων που σιτίζονται καθημερινά μέσα σε αυτούς. Επίσης, η περσινή πυρκαγιά στους Ταγαράδες αποδεικνύει ότι οι υπερχορευμένοι ΧΥΤΑ, εγκυμονούν τεράστιους κινδύνους και για το περιβάλλον.

Πρώτος στόχος πρέπει να είναι η αποφασιστική μείωση των απορριμμάτων. Ύστερα η κομποστοποίηση και η ανακύκλωση στην πηγή, κάτω από δημόσιο έλεγχο και συμμετοχή των πολιτών και όχι με τη λογική της ιδιωτικοποίησης, που προώθησαν ΝΔ - ΠΑΣΟΚ σε συνδυασμό με τις πολυεθνικές (βλ. Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης ΑΕ). Σε αυτό το πλαίσιο, η δημιουργία Χώρων Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων (ΧΥΤΥ), όπου θα πηγαίνει ένα μικρό σχετικά μέρος των σκουπιδιών, μπορεί να αποτελέσει ένα πρώτο βήμα.